

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku S. Z. z 9 października 2015 r. w sprawie odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń z funduszu chorobowego odmówił odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń określonych decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r. w łącznej kwocie 27.236,92 zł (ustalonej na dzień złożenia wniosku), w tym:

1. kwot nienależnie pobranych świadczeń w kwocie 14.411,29 zł,
2. odsetek w łącznej kwocie 12.825,63 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r. ZUS II Oddział w Ł. zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 22 kwietnia 2006 r. do 4 października 2006 r., od 2 lutego 2007 r. do 14 maja 2007 r., od 18 czerwca 2007 r. do 31 lipca 2007 r., od 3 września 2007 r. do 8 października 2007 r., od 4 marca 2008 r. do 21 maja 2008 r. oraz od 17 czerwca 2008 r. do 22 września 2008 r. Dodał nadto, że brak jest podstaw do odstąpienia od żądania zwrotu należności pobranych świadczeń na podstawie art. 84 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, gdyż w niniejszej sprawie nie zaistniały szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od żądania zwrotu niezależnie pobranych świadczeń.

/decyzja – k. 34 – 38 plik II akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony reprezentowany przez adwokata w dniu 20 stycznia 2016 r. Zaskarżonej decyzji zarzucił nierozpoznanie istoty sprawy, jak również obrazę prawa materialnego. W konsekwencji wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji, zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

/odwołanie – k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 18/

Na rozprawie w dniu 16 września 2016 r. pełnomocnik skarżącego oświadczył, że po wniesieniu odwołania strony zawarły układ ratalny i podnosi, że odwołanie jest aktualne w zakresie żądania odstąpienia od zwrotu odsetek. Wniósł o zasądzenie kosztów postępowania. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/protokół rozprawy z dnia 16 września 2016 r. – 00:01:06 – 00:02:24 – płyta CD/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. Z. urodził się w dniu (...)

/bezsporne/

Decyzją z dnia 19 listopada 2008 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. zobowiązał S. Z. do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 6 kwietnia 2006 r. do 21 kwietnia 2006 r. w kwocie 501,12 zł wraz z odsetkami w kwocie 137,84 zł.

/bezsporne/

Ubezpieczony uregulował w/w należność.

/bezsporne/

Decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił S. Z. prawa do zasiłku chorobowego i zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okresy: od 22 kwietnia 2006 r. do 4 października 2006 r., od 2 lutego 2007 r. do 14 maja 2007 r., od 18 czerwca 2007 r. do 31 lipca 2007 r., od 3 września 2007 r. do 8 października 2007 r., od 4 marca 2008 r. do 21 maja 2008 r., od 17 czerwca 2008 r. do 22 września 2008 r. w kwocie 16.237,89 zł oraz odsetek w kwocie 3.164,33 zł. W uzasadnieniu wskazano, że w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że w okresie pobierania zasiłku chorobowego ubezpieczony podejmował czynności związane z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej. Decyzją z dnia 25 marca 2009 r. odmówiono wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 6 kwietnia 2006 r. do 21 kwietnia 2006 r. W związku z powyższym podano, że S. Z. nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej z uwagi na opłacenie składki za kwiecień 2006 r. w niepełnej wysokości.

/decyzja – plik I akt ZUS/

Decyzja została odebrana przez żonę wnioskodawcy w dniu 17 czerwca 2009 r.

/zwrotne poświadczenie odbioru – plik I akt ZUS/

Ubezpieczony nie odwołał się od w/w decyzji, która stała się prawomocna i w dniu 3 września 2009 r. sprawa została przekazana do windykacji.

/bezsporne/

W piśmie opatrzonym datą 28 sierpnia 2012 r. skierowanym do ZUS II Oddział w Ł. S. Z. wniósł o przedstawienie całkowitego rozliczenia zajętych na podstawie decyzji z dnia 10 czerwca 2009 r. środków, zgodnie z wyliczonymi w decyzji okresami rzekomego niepodlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej z uwagi na opłacenie składki za miesiąc kwiecień 2009 r. w niepełnej wysokości.

/pismo – k. 1 – 2 plik I akt ZUS/

W odpowiedzi na w/w pismo ZUS w piśmie z dnia 26 września 2012 r., że decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r. ubezpieczony został zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego w łącznej kwocie 19.852,22 zł. Dodał, że z uwagi na nieuregulowanie należności, w dniu 21 marca 2011 r. zostały wystawione 2 tytuły wykonawcze. W toku postępowania egzekucyjnego wyegzekwowano kwotę 2.801,84 zł.

/pismo – k. 13 plik I akt ZUS/

W dniu 26 października 2012 r. S. Z. złożył skargę na bezczynność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. zarzucając naruszenie art. 35 k.p.a. i art. 36 k.p.a. i wniósł o zobowiązanie ZUS do wydania decyzji korygującej decyzję z dnia 10 czerwca 2009 r. w trybie natychmiastowym.

/skarga – plik I akt ZUS/

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2013 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Ł. odrzucił w/w skargę jako niedopuszczalną.

/postanowienie wraz z uzasadnieniem – plik I akt ZUS/

W dniu 9 października 2015 r. wnioskodawca złożył wniosek o umorzenie zadłużenia i naliczonych odsetek, które ma obowiązek zwrócić na mocy decyzji z dnia 10 czerwca 2009 r. W uzasadnieniu powołał się na swoją trudną sytuację finansową i zdrowotną i załączył oświadczenie majątkowe.

/wniosek – k. 1 – 2 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 16 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku S. Z. z 9 października 2015 r. w sprawie odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń z funduszu chorobowego odmówił odstąpienia od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń określonych decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r. w łącznej kwocie 27.236,92 zł, w tym:

3. kwot nienależnie pobranych świadczeń w kwocie 14.411,29 zł,

4. odsetek w łącznej kwocie 12.825,63 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 10 czerwca 2009 r. ZUS II Oddział w Ł. zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 22 kwietnia 2006 r. do 4 października 2006 r., od 2 lutego 2007 r. do 14 maja 2007 r., od 18 czerwca 2007 r. do 31 lipca 2007 r., od 3 września 2007 r. do 8 października 2007 r., od 4 marca 2008 r. do 21 maja 2008 r. oraz od 17 czerwca 2008 r. do 22 września 2008 r. Dodał nadto, że brak jest podstaw do odstąpienia od żądania zwrotu należności pobranych świadczeń na podstawie art. 84 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, gdyż w niniejszej sprawie nie zaistniały szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od żądania zwrotu niezależnie pobranych świadczeń.

/decyzja – k. 34 – 38 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca obecnie mieszka wspólnie z żoną i córką, z którymi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Posiada dom o powierzchni 280 m². Dom jest własnością ubezpieczonego, nie jest wynajęty. S. Z. ma zawartą umowę o rozdzielności majątkowej. Ubezpieczony nie jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy, nie pracuje oraz nie prowadzi działalności gospodarczej. Pozostaje na utrzymaniu rodziny. Nie występował z wnioskiem o świadczenia z pomocy społecznej. Uzyskuje z najmu lokalu kwotę wysokości 1.000 zł miesięcznie. Żonie na utrzymanie daje 200 – 300 zł miesięcznie. Żona wnioskodawcy M. Z. (1) otrzymuje emeryturę w wysokości 1.626 zł netto, natomiast córka M. Z. (2) pracuje na podstawie umowy zlecenia i uzyskuje dochód w wysokości 1.700 zł netto miesięcznie. Łączny dochód w rodzinie wynosi 3.326 zł miesięcznie. Stałe, miesięczne wydatki związane z utrzymaniem rodziny wynoszą: opłaty z tytułu czynszu: 500 zł, opłaty eksploatacyjne: 60 zł oraz koszty związane z leczeniem: 100 zł. Dodatkowo wnioskodawca i jego rodzina ponoszą koszty zobowiązań pieniężnych w wysokości 716 zł, na które składają się: zobowiązania podatkowe w wysokości 116 zł miesięcznie oraz zobowiązania pieniężne, które objęte są egzekucją komorniczą w wysokości 600 zł. Wnioskodawca wraz z żoną i córką nie posiadają zaległości w regulowaniu bieżących płatności. Wnioskodawca leczy się na cukrzycę od 1994 r. Nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy.

/oświadczenie majątkowe – k. 7 – 11 plik II akt ZUS, dowody wpłat – k. 5 – 17, dokumentacja medyczna – k. 63 – 74, akt notarialny – k. 75, zeznania wnioskodawcy z dnia 16 września 2016 r. – 00:02:36 – 00:07:35 – płyta CD w zw. z zeznaniami 00:24:17 – 00:24:57 – płyta CD, zeznania świadka M. Z. (1) z dnia 16 września 2016 r. – 00:13:03 – 00:23:13 – płyta CD /

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie w oparciu o załączone do akt dokumenty, których wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron oraz zeznań wnioskodawcy oraz świadka.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Ostatecznie wnioskodawca żądał umorzenia należności z tytułu odsetek, wskazując, że w pozostałym zakresie zawarł układ ratalny z organem rentowym.

W myśl art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2016 r., poz. 372), ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności

do pracy pracą zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Zgodnie z art. 138 ust. 1 i ust. 2 w/w ustawy, osoba, która nienależnie pobrała świadczenie, obowiązana jest do jego zwrotu, przy czym za nienależnie pobrane świadczenia uważa się świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania, bądź też świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia.

Z mocy art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem postaje fakt pobierania nienależnego zasiłku chorobowego za okresy od 22 kwietnia 2006 r. do 4 października 2006 r., od 2 lutego 2007 r. do 14 maja 2007 r., od 18 czerwca 2007 r. do 31 lipca 2007 r., od 3 września 2007 r. do 8 października 2007 r., od 4 marca 2008 r. do 21 maja 2008 r., od 17 czerwca 2008 r. do 22 września 2008 r. Wnioskodawca nie kwestionuje, że pobierał zasiłek w spornych okresach.

Toczyło się postępowanie dotyczące obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, decyzja z dnia 10 czerwca 2009 r. w tym zakresie jest już prawomocna na skutek niezłożenia odwołania wnioskodawcy od w/w decyzji organu rentowego i brak jest możliwości ich wzruszenia na obecnym etapie postępowania, mimo, że wnioskodawca podnosi wątpliwości co do zasadności obciążenia go obowiązkiem zwrotu świadczeń.

Przedmiotem rozpoznania przez Sąd pozostała zatem kwestia możliwości odstąpienia od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń przez wnioskodawcę, o co wnosił jego pełnomocnik.

Zgodnie z art. 138 ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, organ rentowy może odstąpić od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, zmniejszyć wysokość potrąceń, ustaloną zgodnie z art. 140 ust. 4 pkt 1, lub zawiesić dokonywanie tych potrąceń na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności.

Z powyższego przepisu wynika zatem, że odstąpić od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń nastąpić może jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach, związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby zobowiązanej do zwrotu.

Ustawa nie wskazuje nawet przykładowo przypadków, kiedy odstąpienie od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń może nastąpić, dając tym samym możliwość indywidualnej oceny każdej konkretnej sprawy. Pewną wskazówką dla stosujących powyższy przepis, organu rentowego oraz sądu, jest jednak niewątpliwie użycie przez ustawodawcę sformułowania „szczególnie uzasadnione okoliczności”, które wskazuje, że rezygnacja z poboru nienależnie pobranych świadczeń czy też rozłożenie ich na raty może mieć miejsce jedynie wyjątkowo, gdy sytuacja osoby zobowiązanej jest na tyle trudna, że domaganie się od niej zwrotu określonych kwot godziłoby w poczucie solidarności z tą osobą w wyjątkowym przypadku, trudnym do sprostania przez przeciętnego obywatela.

A zatem, przy tak niedookreślonych przesłankach, należy niezwykle szczegółowo i indywidualnie odnieść się do każdego przypadku zobowiązanego.

Ponadto należy mieć na względzie, iż sformułowanie tego artykułu wskazuje jednoznacznie, że jest to przepis o charakterze wyjątkowym, a zatem nie może być interpretowany rozszerzająco. Środki Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jako środki publiczne podlegają ochronie, dlatego przepis art. 138 ust. 6 musi być stosowany w szczególnie trudnych i wyjątkowych sytuacjach. W przeciwnym wypadku ochrona środków funduszu byłaby iluzoryczna.

Zgodnie tezą wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 30 października 2008 r. (III AUa 890/08) odstąpić od żądania zwrotu nienależnie pobranych świadczeń można tylko w sytuacji, jeżeli w sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności, to znaczy takie, że zwrot uniemożliwi, bądź znacznie dotkliwie utrudni ubezpieczonemu bieżące funkcjonowanie i zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych.

W myśl art. 84 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład może odstąpić od żądania zwrotu należności z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin ich płatności albo rozłożyć je na raty, jeżeli:

- 1) zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności lub
- 2) kwota nienależnie pobranych świadczeń nie przewyższa kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Kompetencja organu rentowego w tym przedmiocie, chociaż osadzona w konstrukcji tzw. "uznania administracyjnego", podlega kontroli sądowej, w trybie przewidzianym w art. 83 ust. 2 ustawy systemowej. Zakres kognicji sądu ubezpieczeń społecznych odnosi się także do zasadności decyzji organu rentowego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2009 r., II UK 147/09, LEX nr 577846; uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 9 marca 2006 r., II UZP 1/06, OSNP 2006 nr 13-14, poz. 217; z dnia 3 czerwca 2000 r., III ZP 15/00, OSNAPiUS 2000 nr 23, poz. 864).

"Szczególnie uzasadnione okoliczności", o których mowa w art. 84 ust. 8 pkt 1 ustawy systemowej, muszą dotyczyć możliwości wykonania obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia (por. wyrok SN z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie III UK 47/11, publik. LEX nr 1212060). Mając na względzie, że art. 84 ust. 8 ustawy systemowej posługuje się pojęciem okoliczności "szczególnie uzasadnionych" należy uznać, że przypadki jego zastosowania winny mieć charakter wyjątkowy, a sam przepis art. 84 ust. 8 nie powinien być interpretowany rozszerzająco. W ramach katalogu przykładowych okoliczności uzasadniających stosowanie ulg wskazuje się: ustalenie, że w przypadku zwrotu świadczeń osoba zobowiązana lub osoby pozostające na jej utrzymaniu zostałyby pozbawione niezbędnych środków utrzymania; ciężką chorobę powodującą niezdolność do pracy lub niepełnosprawność osoby zobowiązanej, członka jej rodziny lub innej osoby pozostającej na jej utrzymaniu; wiek osoby zobowiązanej; zdarzenia losowe (kradzież, wypadek, pożar, powódź, inne klęski żywiołowe) powodujące szczególne trudności w sytuacji materialnej osoby zobowiązanej (por. wyroki: S.A. w R. z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie III AUa 3/13, publik. LEX nr 1306038 i S.A. w K. z dnia 9 października 2012 r. w sprawie III AUa 217/12, publik. LEX nr 1236500).

Przedstawiona regulacja jest kompletna, w tym sensie, że brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do sięgania nie tylko do ustawy o finansach publicznych, ale także do przesłanek umarzania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne zawartych w rozporządzeniu z dnia 31 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad umarzania należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2009 r., sygn. II UK 147/09).

Szczególne okoliczności wymienione w art. 84 ustawy z 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, to wyjątkowe przypadki, kiedy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia, brak pracy, tragiczne zdarzenie losowe, sytuację rodzinną, znalazł się w takiej sytuacji, że zwrot nienależnego świadczenia uniemożliwi bądź znacznie dotkliwie utrudni mu bieżące funkcjonowanie i zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych (por. artykuł: Śl. (...) 2009.11.12).

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko, zgodnie z którym dokonując oceny występowania okoliczności, które uznaje się za szczególnie uzasadnione w rozumieniu art. 84 ust. 8 pkt 1 ustawy systemowej należy kierować się stanem majątkowym i rodzinnym dłużnika, jak też realną możliwością zwrotu, w tym możliwością podjęcia pracy pozwalającej na zwrot świadczeń (por. wyrok S.A. w Łodzi z dnia 17 września 2013 r. w sprawie III AUa 1646/12, publik. LEX nr 1372289).

W niniejszej sprawie takie szczególne okoliczności nie zachodzą. Wnioskodawca jest w stanie spłacić zadłużenie bez szkody dla siebie lub swoich najbliższych. Wspólnie z żoną i córką utrzymują się z emerytury otrzymywanej przez M. Z. (1) (żona), wynagrodzenia M. Z. (2) (córka) oraz odstępnego jakie wnioskodawca otrzymuje od osoby, której wynajmuje lokal, z których są w stanie pokryć niezbędne koszty własnego utrzymania: leki, żywność, ubrania. Jak sam wnioskodawca i jego żona zeznali nie posiadają żadnych opóźnień w płaceniu rachunków. Co oznacza, że z bieżących dochodów pokrywają wszystkie potrzeby. Reguluje też należności na rzecz innych wierzycieli. Zadeklarował także ratalną spłatę świadczeń. Nie korzysta ze świadczeń w ramach pomocy społecznej. Subiektywne przekonanie wnioskodawcy, że znajduje się w trudnej sytuacji materialnej nie może mieć wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Nadto należy dodać, że ubezpieczony nie jest osobą niezdolną do pracy co oznacza, że może znaleźć pracę i uregulować wszystkie należności na rzecz organu rentowego z tytułu nienależnie pobranego świadczenia.

W ocenie Sądu, w związku z powyższym nie można uznać, że sytuacja skarżącego jest na tyle szczególna, aby uzasadniać skorzystanie z dobrodziejstwa art. 138 ust. 6 Ustawy. Nie jest bowiem dopuszczalne aprobowanie pobierania nienależnych świadczeń.

Mając na uwadze sytuację ekonomiczną kraju, wysokość bezrobocia i trudności znacznej części społeczeństwa w znalezieniu pracy, należy uznać, iż ani sytuacja rodzinna, zdrowotna ani materialna wnioskodawcy nie kwalifikuje go w żaden sposób do odstąpienia od żądania zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń w postaci odsetek.

Ostatecznie wnioskodawca nie kwestionował kwoty zadłużenia, bowiem zawarł w tym zakresie układ ratalny. Na marginesie należy tylko podnieść, że załączone dowody przelewów z dnia 9.01. 2016 r, 9.12.2015 r, 7.11.2015 r, nie mogły mieć wpływu na treść decyzji, bowiem ustalała ona wysokość zadłużenia na dzień 9 października 2015 r /dzień złożenia wniosku/.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne oddalił.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy

K.K.-W.